

Mødet den 10. Febr. 1927.

(For lukkede Døre).

Fraværende: J. Chr. Møller, Vald. Pedersen og J. Perregaard.

1. (J. Nr. 362—1926). Indstilling angaaende **Ansettelse af Brandinspektør.**

Fra Brandkommissionen forelaa følgende 2 Indstillinger:

»Undertegnede, Brandkommissionens socialdemokratiske Medlemmer, indstiller hermed til Brandinspektørembedet Hr. Kontrolmester A. J. Bredal.

Samtidig indstilles, at Kommunen overtager Kontrollen med Byens Skorstensfejning, saaledes at denne Kontrol foretages af Brandvæsenet.

Som Vederlag for Kontrollering betaler hver af Byens to Skorstensfejermestre 5000 Kr. aarlig til Brandvæsenet, samt aflønner en Mestersvend i hvert Distrikt.

Endvidere foreslaas, at der til Dækning af Merarbejdet ved at inddrage Kontrolleringen under Brandvæsenet ansættes en Assistent.«

»Tilbagesendes med Bilag tjenstlig Aarhus Byraad med Bemærkning, at Sagen den 4. d. M. paany har været behandlet i Brandkom-

missionen, hvor samtlige Medlemmer var mødte og efterat der af d'Hrr. Leonhard Hansen og Fogh Mogensen var fremlagt hoslagte Forslag om en Kombination af Stillingen som Brandinspektør og Kontrollførende ved Skorstensfejrvæsenet her i Byen, hvorhos disse Herrer foreslog at ansætte Skorstensfejer Bredal jun. som Brandinspektør under den af dem foreslaaede Nyordning.

Efter Forhandling i Kommissionen vedtog Formanden, Salling og est. Brandinspektør Withen at udtale, at de fastholdt deres tidligere Indstilling om at ansætte Ingeniør Kampmann som Brandinspektør, og at de ikke kunde tiltræde den nævnte af d'Hrr. Leonhard Hansen og Fogh Mogensen foreslaaede Nyordning eller deres Forslag om at ansætte Hr. Bredal jun. som Brandinspektør.«

Leonhard Hansen henviste til de foreliggende Indstillinger og vilde anbefale Mindretallets Forslag. For Tiden var der i Byen 2 Skorstensfejrmestre, og desuden var der oprettet et Embede for Bredal jun. som Kontrolmester. Taleren var af den Anskuelse, at det var rigtigst at inddrage denne Kontrol under Brandvæsenet, og muligvis burde man senere gaa over til at gøre hele Skorstensfejningen kommunal. Embedet som Brandinspektør tog næppe en Mands fulde Tid, saa de to Poster kunde nok forenes, særlig naar der blev ansat en Assistent. Taleren vilde paa egne og Fogh Mogensens Vegne foreslaa, at Byraadet kasserer samtlige indkomne Ansøgninger og tiltræde den foreslaaede Ordning, hvorefter der saa skulde forhandles med Skorstensfejrmestrene om Sagen og ligeledes udformes

nærmere Regler angaaende den foreslaaede Brand-assistent.

H. P. Salling konstaterede, at Sagen ved dette Forslag var kommen ind i en ny Fase. Taleren kunde her lige saa lidt som i Brandkommissionen slutte sig til Forslaget, fordi den Mand, der blev foreslaaet, ikke kunde anses for at være kvalificeret til Stillingen som Brandinspektør. Aarhus Brandvæsen var en udmærket og anset Institution, og denne Standard skulde man gerne holde i Fremtiden. Skorstensfejer Bredal var næppe i Besiddelse af den fornødne Autoritet paa denne Plads, og hans Helbredstilstand var vist ogsaa saaledes, at han næppe kunde præstere den Lægeerklæring, som krævedes for at blive ansat i Kommunens Tjeneste. Desuden vilde Forslaget medføre, at der skulde ansættes flere kommunale Bestillingsmænd, Skorstensfejere, Mestersvende o. s. v., og det var tvivlsomt, om Kommunen saaledes kunde gribe ind i Skorstensfejernes Bestillinger, som de havde haft igennem mange Aar. Skorstensfejningen betaltes heller ikke af Kommunen, men af Grundejerne, og hvis Betalingen var for stor, maatte Grundejerne jo kræve en Nedsættelse af Taksterne; det kunde næppe komme Kommunen til gode. Til Brandinspektør krævedes en bygningskyndig Mand, som kunde se, hvorvidt en Bygning var forsvarlig i brandteknisk Henseende, og det kunde ikke forlanges af en Mand med udelukkende haandværksmæssig Uddannelse. Det gjaldt her om at faa den rette Mand paa den rette Plads, og Taleren vilde derfor fastholde Forslaget om at ansætte cand. polyt. Kampmann; han var en Mand, der sad inde med baade teknisk og faglig Kundskab, og

som var udmærket anbefalet fra sin tidligere Virksomhed.

Leonhard Hansen gjorde opmærksom paa, at Mindretallets Forslag i Virkeligheden betød en Besparelse for Kommunen paa ca. 10000 Kr., og selv om man af dette Beløb skulde lønne en Assistent, blev der alligevel en betydelig Besparelse. Flere Folk skulde der ikke ansættes, hverken Skorstensfejermestre eller Svende, idet man ikke ønskede at røre ved den nuværende Ordning for Tiden. og det vidste Hr. Salling godt. Der var næppe Tvivl om, at Kommunen, om den vilde, straks kunde lægge hele Skorstensfejervæsenet under sig, men her var der altsaa kun Tale om Kontrollen, og det var god Logik at lægge denne under Brandvæsenet. Det var for Resten rimeligt nok, at Skorstensfejningen var for dyr, men forhaabentlig kunde Brandkommissionen ved Lejlighed nedsætte Taksterne og derved give Grundejerne en Lettelse. Der var sikkert ingen, som havde noget imod Hr. Bredal personlig, han var en meget omgængelig Mand, der nok kunde komme ud af det med Brandsvendene, og hvad hans Helbred angik, saa havde han for nylig faaet en Lægeattest i Anledning af, han søgte Køretilladelse, og den var der absolut intet i Vejen med. Hr. Bredal var desuden mangeaarig Brandofficer og havde i mange Tilfælde været raadgivende for afdøde Brandinspektør Bruun; en saadan Mand havde en udmærket praktisk Uddannelse og maatte kaldes mere kvalificeret end de mange Ansøgere, som aldrig havde haft med Brandvæsen at gøre.

M. B r a m m e r fandt, at hele denne Sag var behandlet paa en ejendommelig Maade, og det var ogsaa en noget underlig Indstilling, der fore-

laa, idet Kommissionen havde forbigaaet den mest kvalificerede af alle Ansøgerne, nemlig Brandfuldmægtig Bang fra Frederiksberg. Han var polyteknisk Kandidat og fuldt uddannet Brandofficer med gode anbefalinger fra sin Chef; men hans Ansøgning blev der ikke taget Hensyn til. Taleren havde hørt sige, at Grunden hertil var, at han ønskede at medtage sin nuværende Anciennitet som Brandofficer for ikke at faa en meget ringere Gage end hidtil; men det Spørgsmaal vedkom aldeles ikke Brandkommissionen, det var et Spørgsmaal, som henhørte under Lønudvalget og Byraadet. Hr. Leonhard Hansens Forslag gjorde et overordentlig søgt Indtryk; det lignede nærmest et Halmstraa, som man griber efter, naar alle andre Udveje er bristet. Det blev engang sagt, at hvis man opstillede Harald Jensens Stok i Søndre Kreds, blev den valgt, og dette var noget lignende. Aarhus Kommune havde et udmærket Brandvæsen; Byraadet havde sat meget ind paa at udvikle det, og tidligere Byraadsmedlem Mikael Johansen har indlagt sig store Fortjenester ved at fremskaffe Tilskud dertil fra Brandforsikringselskaberne. Derfor var det at sænke denne Standard at ansætte en Mand som Brandinspektør, der ikke havde Uddannelse i nogen som helst Retning. Dertil kom, at han var en Mand paa 52 Aar, medens de indstillede, som var polytekniske Kandidater, alle var yngre Mænd og derfor mere bevægelige. Taleren havde faaet Brev fra Brandchefen paa Frederiksberg, som først og fremmest anbefalede Bang, men derefter Ingeniør Kampmann, som han havde samarbejdet med i Ingeniørforeningen, og desuden havde Kampmann været meget paaskønnet for sit Arbejde ved Gudenaacentralen under de vanskelige Arbejdsfor-

hold, saa Taleren kunde ogsaa stemme for ham. Det var i det hele et Vildspor at ville kombinere Stillingen som Brandchef med en Skorstensfejrstilling; derimod kunde den udmærket kombineres med noget andet, nemlig med et Redningsvæsen; et saadant vilde være af meget stor Betydning, og ogsaa her kunde en yngre Mand bedre tage Initiativet til en Ordning. Taleren vilde anbefale Brandkommissionen at tage denne Tanke under Overvejelse.

H. P. Salling oplyste, at naar Kommissionen ikke havde indstillet Fuldmægtig Bang, skyldtes det i nogen Maade hans Lønkrav, men desuden kunde Taleren ikke i ham se en Mand af en saadan Støbning, som Brandchefen i Aarhus gerne skulde være. Taleren kunde godt tænke sig, at afdøde Brandinspektør Bruun havde raadført sig med Bredal, da han jo kom hertil udefra, men angaaende Brandteknik og Bygningskonstruktion kunde han i hvert Fald ikke faa Raad hos ham, og det var meget vigtige Ting for en Brandinspektør. Han maatte kunne afgøre, hvordan en Bygning er konstrueret, hvor der er Fare for Nedstyrtning, hvordan en Ildløs bedst skal bekæmpes, og hvorledes Mandskabet skal placeres for at undgaa Ulykker o. s. v. Det medførte et meget et meget stort Ansvar, og det kunde kun en Mand med den fornødne Indsigt og Autoritet paatage sig.

F o g h M o g e n s e n havde ligesom Hr. Salling det Indtryk, at Fuldmægtig Bang ikke var den rette Mand til Stillingen, og Læge Brammer vilde vist ogsaa slutte sig dertil, hvis han havde set ham. Dertil kom, at han krævede Ændring baade i Løn og Anciennitet. Det foreliggende Forslag var noget af det bedste, der endnu havde

været fremme. At Brandinspektøren skulde være bygningskyndig, var nærmest noget nyt; hidtil havde man forlangt, at han skulde være maskinkyndig, og det var ogsaa Tilfældet med afdøde Brandinspektør Bruun. Men Sagen var, at hvis en bestemt Mand vilde have søgt Pladsen, kunde hele Brandkommissionen være blevet enig om at indstille ham uden Hensyn til det bygningskyndige. Men efter Forslaget paatænkte det netop at ansætte vedkommende Mand som Næstkommanderende ved Brandvæsenet, og det var da udelukket, at der kunde ske noget derved. Bredals Stilling som Kontrolmester var desuden saa nær knyttet til Kommunen, at man næppe kunde undgaa at yde ham Pension, og saa var det klogt at udnytte ham noget mere ved at gøre ham til kommunal Embedsmand. Han havde mangeaarig praktisk Erfaring i Brandvæsen og et bedre Kendskab til Byens Bygninger end nogen som helst anden, og dertil kom, at der ved Ordningen kunde spares et temmelig stort Beløb for Kommunen.

P. Petersen havde ikke tidligere set en saadan Situation, at man opslaar et Embede, indstiller Ansøgere, lader dem vente i $1\frac{1}{2}$ Aar og saa kasserer dem alle. For at forsvare en saadan Fremgangsmaade, skulde der netop en Veltalenhed til som Leonhard Hansens. Men til Trods for denne blev man alligevel ikke overbevist om, at hans Opfattelse var den rigtige. Taleren troede ikke blindt paa Lægeerklæringer, og at Bredal i 30 Aar havde ført den fine Titel Brandofficer, betød vist ikke ret meget, sammenlignet med de kvalificerede Folk, der ellers var at vælge imellem. Taleren vilde fraraade Forslaget, ogsaa fordi det var en Forløber for at gøre Skorstensfejningen

kommunal, og det blev altid dyrere end privat Arbejde.

H. P. Christensen indrømmede, at der havde været adskillige Planer fremme uden at det var lykkedes at naa til Enighed indenfor Brandkommissionen. Naar Sagen var trukket saa længe ud, skyldtes det særlig Ønsket om at blive enige om en bestemt Mand, ogsaa for vedkommendes Skyld, men det havde altsaa været umuligt. Hvis Brandkommissionens Flertal ikke fra Begyndelsen havde taget sin Stilling og modsat sig et hvilket som helst andet Forslag, havde Sagen sikkert været løst for længe siden, men naar Kommissionens Flertal stillede sig saaledes, maatte Flertallet i Byraadet gøre sin Indflydelse gældende paa anden Maade. Den af Talerens Partifæller foreslaaede Ordning kunde laves naarsomhelst; det behøvede ikke at være i Tilknytning til Besættelse af Brandinspektørembedet. Taleren var ikke begejstret for den foreslaaede Ordning, hvor der blev en Brandchef og en teknisk Leder; det kunde let medføre Rivninger; men muligvis kunde det gaa, idet den Mand, som man havde udset til Assistent, var en meget fredsommelig Mand, der var let at samarbejde med. Der var ogsaa kritiseret over Hr. Bredals Alder, og selvfølgelig maatte Kommunen ved at ansætte en Mand paa 52 Aar tage visse Forbehold angaaende Pensionen. Men naar Ansættelsen blev paa 1 Aars Konstitution, og man til den Tid tog hans Ansættelses- og Anciennitetsforhold op, skete der jo ikke noget derved, idet man saa kunde gaa til en anden Ordning, saafremt man fandt det ønskeligt. Taleren vilde derfor foreslaa, at man afviser samtlige Ansøgere og konstituerer Bredal i Stillingen foreløbig for 1 Aar.

H o l s t - K n u d s e n var ikke forbavset over at høre d'Hrr. Forslagsstillere tale saa stærkt for denne Ordning; det var, hvad man kunde vente efter hele Sagens Behandling, men det var mere uforstaaeligt, at d'Hrr. absolut vilde gøre denne Sag til en Prestigesag. Man skulde have taget en Afstemning straks, og hvis de ved en saadan var kommen i Mindretal, havde det ikke gaaet deres Ære for nær. Nu viste det sig, at den socialdemokratiske Gruppe havde vedtaget at støtte Forslaget, skønt Hr. H. P. Christensen ikke syntes om det; men det maatte siges at være en fattig Trøst for Forslagsstillerne at faa deres Vilje paa disse Betingelser. Nu fik Kommunen en Mand paa 52 Aar at pensionere, og det var tillige en Begyndelse til at lægge hele Skorstensfejervæsenet under Kommunen, hvilket vilde medføre nye Byrder. Det saa ogsaa underligt ud at foreslaa Bredal, fordi Assistent Rasmussen ikke havde søgt Embedet, for Bredal havde jo heller ikke søgt det. Naar man vilde sammenligne d'Hrr. Bredal og Kampmann, saa var Spørgsmaalet ikke, om de var rare, flinke og gode Mennesker, men om de havde de faglige Kvalifikationer, der skulde til, og der kunde man ikke nægte, at Hr. Bredal fuldstændig manglede disse. Taleren vilde derfor have forsvoret, at Byraadet kunde ansætte en saadan Mand som Leder af Aarhus Brandvæsen.

L e o n h a r d H a n s e n kunde godt forstaa, at Landsretssagføreren fandt det skrækkeligt at ansætte en Mand nedefra, der ikke havde gennemgaaet noget som helst Studium, som Brandinspektør. Der kunde dog godt komme den Dag, hvor der blev ansat flere af den Slags; men man forlagte i hvert Fald af dem, at de skulde passe deres Arbejde; hvorvidt de fra den anden Side

gjorde det samme, vidste Taleren ikke. Den samme Tendens gik igennem Dr. Brammers Tale; men Doktoren vilde næppe, hvis han sad i et Udvalg, der skulde besætte en Stilling, finde sig i, at en Ansøger stiller helt andre Fordringer og Betingelser, end der staar i Opslaget. En anbefaling for en Mand betød ikke altid noget; man havde set Tilfælde, hvor en Institution gav en Mand en varm anbefaling for at komme af med ham paa en pæn Maade. Taleren havde ikke sagt et nedsettende Ord om Ingeniør Kampmann, han var en ung, rask Mand, som man kunde tænke sig i enhver anden Stilling end som Brandinspektør i Aarhus. Hvad Redningsvæsenet angik, saa kunde nok den Dag komme, at man fra Brandvæsenets Side finder paa noget saadant, men saa vilde man sikkert igen faa at høre det sædvanlige Skraal om, at man griber ind i private Rettigheder. At man havde fundet paa Forslaget for at komme ud af et Uføre, var en Insinuation, som Læge Brammer ikke skulde have fremsat. Den Mand, hvis Spaserestok Lægen omtalte, var en Mand, som alle Socialdemokrater ærede til hans sidste Dage; men Taleren vilde vende Lægens Ord om og sige, at den Tid nok kom, da det vilde være lettere for Lægens Spadserestok end for ham selv at blive valgt ind i Aarhus Byraad. Fordringen om, at Brandinspektøren skal være bygningskyndig, var af ny Dato, Bruun var Maskinmand og intet andet, og han havde gjort et mægtig Arbejde for Brandvæsenet; han var som saa mange andre dygtige Mænd opfostret i Arbejdernes Rækker og kunde med Lethed sætte sig ind i en Sag. Selvfølgelig var det kedeligt ikke at kunne overbevise Konsul Petersen, men mod visse Ting kæmpede jo selv Guderne forgæves. Taleren

havde ikke sagt noget om, at der skal ansættes 2 Brandinspektører, men Embedet blev udvidet saaledes, at der blev Brug for en Assistent, og hvem det skulde være, var jo heller ikke afgjort; lige saa lidt var det foreslaaet at ansætte Skorstensfejersvende o. l. Pensionen kunde ordnes efter nærmere Aftale. Taleren var ikke enig med H. P. Christensen i, at det skal være en midlertidig Ordning, blot en almindelig Konstitution i Embedet paa 1 Aar.

H o l s t - K n u d s e n bemærkede, at man kunde blot læse Pensionsreglementet, saa vidste man, hvem der vilde blive pensionsberettiget, og det blev vist ogsaa Tilfældet med de kommunale Skorstensfejersvende. Taleren kunde give Hr. Leonhard Hansen Ret i, at de Folk, som havde kæmpet sig frem franedet, skulde have Embederne, for de var som Regel de dygtigste; men de skulde dog gerne have de faglige Kvalifikationer, der forlangtes for at beklæde Stillingen, ellers kunde man til sidst ende med at ansætte en Sygepasser som Overlæge ved kirurgisk Afdeling.

M. B r a m m e r bemærkede angaaende Lægeattester, at en Attest for at blive Motorkører næppe sagde andet, end at vedkommende havde Syn og Hørelse og sin fulde Førlighed; men det var ikke en Attest af den Art, som krævedes for at blive ansat under Kommunen. Hr. Leonhard Hansen havde i det hele taget i denne Sag fremsat Udtalelser, som han senere vilde være ked af, f. Eks. at en Chef for en Institution anbefaler en Mand blot for at komme af med ham. Hvorvidt Taleren kunde blive valgt ind i Byraadet eller ikke, vedkom jo ikke den foreliggende Sag, og Taleren havde ikke sagt noget til Forklejnelse

af Harald Jensen; han var en Mand, som man maatte sætte højt, og som andre burde stræbe efter at ligne. Men Taleren havde med disse Ord villet sige, at et Flertal ikke maa lade sig friste til at misbruge Flertallet, for der kunde komme den Dag, da det blev Mindretal. Aarhus Brandkorps havde arbejdet sig frem til en udmærket Position og en smuk Stilling, og saa burde man ikke give Ledelsen af det til en Mand, som ikke kunde siges at være kvalificeret dertil. Muligvis kunde det gaa, men hvis det gik galt, kunde Leonhard Hansen næppe paatage sig Ansvar et derfor.

K. M o u s t e n protesterede imod, at Hr. Bredal skulde mangle Kvalifikation til Stillingen. Han kendte alle Byens Ejendomme bedre end nogen anden, og han havde været Brandofficer i 30 Aar. Derved havde han faaet et praktisk Kendskab, som nok kunde opveje det teoretiske.

L e o n h a r d H a n s e n havde ikke sagt, at en Mand er umulig, fordi hans Chef anbefaler ham, men at det kan betyde det i visse Tilfælde. De fleste af Ansøgerne var anbefalede af Folk, som udtalte, at de var udmærket kvalificerede til at blive Brandinspektør i Aarhus; men det kunde disse Folk jo ikke vide noget som helst om. Dr. Brammers Mening om Hr. Bredals Kvalifikation er bebovede heller ikke at betyde noget.

G. N. K n u b havde ligesom Dr. Brammer været forbavset over, at Kommissionen ikke indstillede den mest kvalificerede af Ansøgerne, nemlig Brandfuldmægtig Bang, særlig da der stod i Opslaget, at en saadan vilde blive foretrukket. Det var meddelt Taleren, at det daarlige Indtryk, Hr. Bang gjorde paa Kommissionens Medlemmer, særlig skyldtes, at han var en meget lille Mand.

Men selv om han var lille i Forhold til Hr. Fogh Mogensen, kunde han nok være af normal Størrelse! Af de indstillede vilde Taleren stemme paa Ingeniør Kampmann. Chefen for et Brandvæsen, der stod saa højt som det i Aarhus, burde være en Mand med teknisk Uddannelse, og Hr. Kampmann var uddannet baade i Bygningsteknik og Maskinteknik. Man kunde næppe have to Chefer for en Institution; der maatte være en enkelt, som kunde overse alle Sider af Virksomheden; dertil var Ingeniør Kampmann den rette Mand, og Taleren vilde meget anbefale at vælge ham.

H o l s t - K n u d s e n vilde blot spørge Overlærer Moustén, om han ansaa Hr. Bredal for at være fuldt kvalificeret til Stillingen.

B o r g m e s t e r e n udtalte, at som denne Sag havde formet sig, vilde Taleren indtage en neutral Stilling og ikke deltage i Afstemningen.

Det vedtoges med 9 Stemmer mod 8 at kassere de indkomne Ansøgninger til Stillingen og at sende Sagen tilbage til Brandkommissionen med Henstilling om at udarbejde et Forslag i Henhold til Mindretallets Indstilling.

2. (J. Nr. 27¹³¹—1926). Andragende fra Arbejdernes Andelsboligforening om Statslaan til 3 Dobbeltvillaer ved Ringgaden.

Anbefalede for et Laan paa indtil 42000 Kr.

3. (J. Nr. 31⁶⁸—1926). Andragende fra Murermester Kudahl Jensen om Forlængelse af Tidsfristen for et Byggeforetagende, hvortil der er bevilget Tilskud.

B o r g m e s t e r e n oplyste, at Bygningen skulde være færdig til April Flyttedag; men da Statsboligfonden ikke havde flere Midler, kunde han ikke faa Statslaan i Efteraaret og maatte standse Ar-

bejdet. Udvalget foreslog nu at forlænge Fristen til Oktober Flyttedag d. A.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 591—1926). Andragende fra Universitets-samvirket om Bevilling af 5000 Kr. til fortsat Arbejde for Universitetssagen.

Budgetudvalget foreslaar, at der bevilges et Beløb paa 3000 Kr., idet man antager, at Udgiften til Samvirkets lønnede Sekretær foreløbig vil kunne spares.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 526—1926). Andragende fra Vognmand O. Brask om Tilladelse til at overdrage en Droskeholdeplads til P. Madsen.

Brolægningsudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

6. (J. Nr. 617—1926). Andragende fra Enke K. M. Nielsen om at faa udbetalt et større Beløb til Husleje af Forsørgelsesvæsenet.

Forsørgelsesudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

7. (J. Nr. 12⁸⁵—1926). Besværing over, at der er tildelt Enke Ane Mikkelsen for lidt i Aldersrente.

Besværingen kunde ikke tages til Følge.

8. Andragender om Eftergivelse af Fattighjælp fra:

a. (J. Nr. 17¹⁵—1926). Snedker Fr. Jensen.

b. (J. Nr. 17¹⁶—1926). Havnearb. J. D. Jensen.

c. (J. Nr. 17¹⁷—1926). Enke Rasmine Pedersen.

d. (J. Nr. 17¹⁸—1926). Snedker M. H. Magnussen.

e. (J. Nr. 17¹⁹—1926). Ugift Helene Hansen.

Bevilgedes.

9. (J. Nr. 50—1926). Andragender om Indflytnings-tilladelse.

Fra Boligkontrollen forelaa følgende Indstilling:

A n b e f a l e d e A n d r a g e n d e r:

- E. Jensen, p. t. Aarhus.
- S. Sørensen, Højbjerg.
- H. Sørensen, Kongsvang.
- H. Hansen, Kongsvang.
- A. Augustesen, p. t. Aarhus.
- K. Madsen, Rosenvang.
- H. Sørensen, Alderslyst.
- Aage Ebbesen, Rønde.
- K. Winther, Lolland.
- N. Jakobsen, Hou.
- J. N. Jensen, p. t. Aarhus.
- Waage Jensen, Aabyhøj.
- J. C. Jensen, Højer.
- P. C. Petersen, Tønder.
- P. Sørensen, Tved.
- J. R. Petersen, Rosenvang.
- P. N. Jensen, p. t. Aarhus.
- P. Mauritzen, p. t. Aarhus.
- J. Andersen, p. t. Aarhus.
- A. Pedersen, Kongsvang.
- K. Houlberg, Riis Skov.
- M. Rugaard, Aabyhøj.
- C. Rasmussen, Viby.
- H. Jensen, Riis Skov.
- A. Dahl, Viby.
- J. Nielsen, Hasle.
- N. P. Nielsen, p. t. Aarhus.
- A. J. Iversen, Aalborg.
- J. Møller Sørensen, Skanderborg.
- A. Jensen, Tønder.
- E. Gilberg, Horsens.
- N. N. Jensen, p. t. Aarhus.
- K. Mejlby, Hasle.

O. Ankerstjerne, Randers.
Iris Pedersen, København.
C. T. Nielsen, Kolding.
R. Hansen, Ulstrup.
K. Jensen, Sæby.
Jens C. Jensen, U. S. A.
C. Rasmussen, Riis Skov.
H. Andersen, Esbjerg.

I k k e a n b e f a l e d e A n d r a g e n d e r :

H. Hansen, Viby.
Skriver, Rosenvang.
J. Mikkelsen, Brabrand.
L. Neunert, Aabyhøj.
J. P. Jensen, Aabyhøj.
N. C. Nielsen, p. t. Aarhus.
K. Petersen, Aabyhøj.
F. E. Hunsmann, Ribe.
B. M. Sørensen, Alderslyst.
Christine Pedersen, Hinnerup St.
K. T. Herbst, p. t. Aarhus.
J. A. Møller, Rosenvang.
Chr. Jensen, Aabyhøj.
M. Christensen, p. t. Aarhus.
G. Vollmers, Brande.
O. Sørensen, p. t. Aarhus.
P. B. Bach, Herskind.
A. Andersen, Skovby.
J. C. Jensen, Framlev.
M. Jensen, Kongsvang.
V. Bjerre, p. t. Aarhus.
J. Nielsen, Hasle.
P. Andersen, Aabyhøj.
P. M. Jensen, Egaa.
Th. H. Petersen, Kongsvang.
C. Andersen, Lystrup.
A. T. Vinther, Kongsvang.

H. Ørnstrand, Aaby.
 A. L. Jensen, Hinnerup.
 A. C. Sørensen, Riis Skov.
 J. P. Nielsen, Aabyhøj.
 Kaj V. Christensen, Egaa.
 A. Høstrup, Kongsvang.
 G. Næve, Aabyhøj.
 V. Andersen, Kongsvang.
 Kirstine Anthoniesen, Hinnerup.
 P. Anderser, Fredericia.
 A. P. Broundal, p. t. Aarhus.
 C. P. Christensen, Vejlbj.
 J. C. Andersen, Kongsvang.
 Karl Jensen, Sønderborg.
 P. A. Petersen, Aabyhøj.
 N. C. Sørensen, Riis Skov.
 H. Andersen, Aabyhøj.
 H. K. Kirkegaard, Aalborg.
 Chr. Thor, Silkeborg.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 50 L—1926). Andragender om Tilladelse til Lejeforhøjelse.

Boligkontrollen kan anbefale Andragender angaaende følgende Ejendomme:

Faistersgade Nr. 13.
 Rosenkrantzgade Nr. 14.
 Samsøgade Nr. 54.
 Faaborggade Nr. 4.
 Dr. Margrethes Vej Nr. 15.
 Marstrandsgade Nr. 19.
 Hans Brogesgade Nr. 21.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 50 L—1926). Andragender om Tilladelse til ændret Benyttelse af Lejligheder.

Boligkontrollen kan anbefale Andragender angaaende følgende Ejendomme:

Brammersgade Nr. 24.

Mindegade Nr. 17.

Møllestien Nr. 10.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 12³⁴—1926). Indstilling angaaende Til-
deling af ekstraordinær Aldersrente.

Indstillingen vedtoges.
